

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 г 10/2021
31.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Бранка Дражић, у предмету предлагача АА из ..., улица ..., чији је пуномоћник Иван Мицић, адвокат из ..., одлучујући о жалби предлагача против решења Апелационог суда у Београду Р4 г 48/21 од 10.05.2021. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, без испитног поступка, дана 31.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача и потврђује решење Апелационог суда у Београду Р4 г 48/21 од 10.05.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова.

Образложење

Предлагач АА из ... је дана 07.05.2021. године поднео Врховном касационом суду, преко Апелационог суда у Београду, жалбу наводећи као разлог то што председник Апелационог суда у Београду није одлучио у законском року од 2 месеца од дана пријема приговора ради убрзања поступка и утврђења да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у предмету који се води пред Апелационим судом у Београду у предмету Гж 4905/18, а који приговор је поднет дана 01.03.2021. године, а примљен у суд дана 02.03.2021. године.

Предлагач је у жалби навео да је дана 01.03.2021. године поднео приговор ради убрзања поступка у предмету Апелационог суда у Београду Гж 4905/18, да је тужба у тој парници у предмету Првог основног суда у Београду П 18678/17 поднета дана 31.10.2011. године, због чега је поступање суда требало да буде хитно и да је поступајући судија био дужан да предузме све радње у циљу најбржег окончања поступка, посебно имајући у виду да је и решењем председника Првог основног суда у Београду Р4 П 14/18 утврђена повреда права на суђење у разумном року у наведеном предмету Првог основног суда у Београду који је предмет жалбеног поступка.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредаба чланова 16, 17. и 20. Закона о заштити права на суђење у разумном року и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је жалба неоснована.

О жалби је одлучивао судија одређен годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом одредбом је прописано да председник непосредно вишег суда може годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да поред њега воде поступак и одлучују по жалбама.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предметног суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значаја предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

У конкретном случају, предлагач је дана 07.05.2021. године изјавио жалбу наводећи да председник Апелационог суда у Београду није одлучио у законском року од 2 месеца од дана пријема приговора који је поднет дана 01.03.2021. године, а примљен у суд 02.03.2021. године.

Одредбом члана 15. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року, прописано је ако председник суда није одлучио о приговору жалба се подноси у року од 8 дана од дана када је истекао рок од 2 месеца од дана пријема приговора.

Тачно је да председник Апелационог суда у Београду у року који је прописан напред цитираним законским прописом није одлучио, међутим, дана 10.05.2021. године донето је решење Апелационог суда у Београду Р4 г 48/21 од 10.05.2021. године којим је ставом првим изреке, усвојен приговор предлагача и утврђено да је предлагачу АА из ..., повређено право на суђење у разумном року у предмету Апелационог суда у Београду Гж 4905/18, да је ставом другим изреке наложено судији известиоцу да у року од 4 месеца донесе одлуку по жалби предлагача у том спору и на у наредном року од 30 дана извести председника Апелационог суда у Београду да ли је одлучено о жалби предлагача и да ли је одлука отпремљена из суда (став 3.). Ставом четвртим изреке обавезана је Република Србија да подносиоцу приговора АА накнади трошкове по приговору у износу од 30.000,00 динара који ће бити исплаћени из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад суда, у року од 15 дана од дана подношења захтева о исплати.

Дакле, по приговору за повреду права на суђење у разумном року у предмету Апелационог суда у Београду Гж 4905/18 је донета повољна одлука за предлагача, због чега је Врховни касациони суд на основу одредбе члана 17. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року, у ставу првом диспозитива одбио жалбу предлагача.

Врховни касациони суд је у ставу другом изреке одбио захтев предлагача за накнаду трошкова поступка на основу члана 30. став 2. ЗВП сходном применом члана 153. став 1. ЗПП, јер предлагач није успео у поступку заштите права на суђење у разумном року.

Судија
Бранка Дражић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић